ΕΠΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΣΧΑ ΚΥΡΙΟΥ

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Χριστός Ἀνέστη! Ἀπό ἄκρον εἰς ἄκρον τῆς ὀρθοδεξίας ἀνεκηρύχθη σήμερον χαρισμούς ὁ ποιητικός χαιρετισμός, συμβολίζων ὄχι μόνον ὁ ποιητικός χαιρετισμός, τὴν ἐπί τοῦ θανάτου νίκην τοῦ θεανθρώπου, ἀλλά καὶ τήν μύχιον εὐχὴν τῆς ὁλοκληρωτικῆς τοῦ γένους Ἀναστάσεως ἢ ἀπό αἰώνων προσδοκᾶ ἡ ψυλή μας.

Εἶναι τόσον ἀρρήκτως συνδεδεμένη ἡ Χριστιανική Θρησκεία μὲ τὴν Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων ζωήν καὶ τόσον συνυφασμέναι αἱ περιπέτειαι τῆς πράτης καὶ μὲ τὴν σταδιοδρομίαν τῆς δευτέρας ὥστε ματαίως θὰ ἀποπειρᾶτό τις νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἁπλὴν ἐξαρσιν ἑνὸς ἐξαιρέτου γεγονότος τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας χωρίς νὰ συνδέσῃ τοῦτο εἰς μίαν τῶν σελίδων τῆς Ἐθνικῆς μας τοιαύτης.

Ἠτήρξεν ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ θεμέλιος λίθος ἐφ' οὗ ἐδραιώθη καὶ ἐτηγανάτιθη τὸ μέγα ἠθικὸν οἰκοδόμημα τοῦ εἰς Ναζὰρετ διδασκάλου. Ἀλλ' ὑπῆρξε ὁ Χριστιανισμὸς ἡ παρήγορος κλυδεβήβρα, ἐν τῇ ὁποία μετά πάσαν καταστροφήν, ἀνεξαπτίζετο ἀνελάν νέον θάρρος, νέας ἐλπίδας, νέαν ἰσχὺν διὰ τὴν συνέχειαν τῆς ἱπροσκόπου σταδιοδρομίας του ὁ Ἑλληνισμός. Ὑπῆρξεν ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀκατάβλητος, ἐνέχυσις ἡ μοναδική δόξητρία εἰς τὰς νίκας, ἀλλὰ καὶ ἡ παρηγορήτρια εἰς τάς καταγίδας. Καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ ἠβρώθη ἡ πίστις ὅτι εἰς ἑκάστην τὴν πτυχὴν τῆς ζωῆς του ἐπ Ναζαρὲτ μεταρρυθμιστοῦ, τοῦ ἐρχομένου νὰ ρίψῃ τὸ φῶς τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀναγεννήσεως ἐπί τοῦ κόσμου, περιελείται ἡ μία τῶν σελίδων τοῦ ἀγράφου νόμου, ὅστις δίεπε τὰς τύχας καὶ τοῦ ἰδικοῦ του, προορισμοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ἐσταυρώθη καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς πολλάκις, ὅπως καὶ ὁ Θεάνθρωπος, παρ' ἑκείνων τοὺς ὁποίους εὐηγέτησε καὶ ἐφώτισε· ἐπατοῦθη χαλὴν καὶ ἔζος παρ' ἐκείνην τοὺς ὁποίους ἠθέλε νὰ σώσῃ. Ἐβίχθη πολλάκις τὸ προδοτικὸν φίλημα τοῦ Ἰούδα ἀπὸ χθεινοὺς συνεργάτας καὶ συναγωνιστάς. Ἀλλὰ κ' ἀνέστη συγχρόνως ὡς ἄλλος Χριστὸς ἐκ τοῦ τάφου, τὸν ὁποῖον ἤνοιξαν οἱ διώκται του καὶ ἐξηκολούθησε πάντοτε νικηφόρος τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν ἐξανθρωπισμὸν προορισμόν του. Διότι οἱ ἀθάνατοι δὲν θνήσκουν καὶ διὰ μέσου τῶν τῶν αἰώνων ἀκαταλύτως μὲ τὸν πυρσὸν τοῦ Προμηθέως εἰς τας χεῖρας ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξακολουθεῖ ἀπό τοῦ Σταυροῦ του ἤ ἀπό τὴν κυλινδεῖσαν πλάκα τοῦ προσκάρου του τάφου νὰ ἐξκρονιζῇ ὑπεράνων τῶν Ἀκεανῶν καὶ τῶν Ἠπείρων τὸ ἀσβεστον πῦρ τῆς ἀληθείας.

Τί καὶ ἄν χθὲς ἀκόμη ἀνήλθομεν καὶ πάλιν τὴν ἀπότομον πλευράν τοῦ μαρτυρικοῦ μας Γολγοθᾶ; Ὁ Χριστὸς Ἀνέστη! Θὰνασσῆ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς! Διότι εἰμεθα ὁ «λαὸς ὁ ἐκλεκτός», ὁ λαὸς ὁ ἔδων νὰ κρημνίζωνται γύρω του τὰ Ἔθνη καὶ νὰ σαρώνωνται αἱ φυλαί, ὁ χαιρέτης ἐπί τῶν ἀχθάρτων τοῦ χρόνου θέλων ἐπί ἐλληνικῆς χλιαιτηρίδος τὸ ἴνομα του εἰς τὴν ζωογόρον ἀποστολήν του.

Χριστὸς Ἀνέστη! Σήμερον ἡ βασίλισσα τῶν ἑποχῶν, ἡ Ἀνειξις καὶ ἡ βασίλισσα τῶν ἑορτῶν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, συνεορτάζουν καὶ χαίρζουν ἅτι ὡραῖον. Ἀνυψοῦται εἰς τὸ στερέωμα λαμπρὸς ὁ ἐαρινὸς ἥλιος καὶ διὰ τοῦ εὐαρεστικοῦ φωτός του, συνεργεῖ εἰς τὴν ἀναγέννησιν καὶτὴν ἀνάστασιν τῆς φύσεως, Ἀνυψοῦται ἐκ τοῦ τάφου ὁ ἀναστάς Κύριος μὲ δλην τὴν λάμψιν, καὶ διὰ τῆς φωτεινῆς διδασκαλίας του ἀναγεννᾶ, ἀνιστᾶ καὶ ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς καὶ ἐνισχύει αὐτούς. Καὶ ἀν τὸ ἄνθος θάλῃ ὑπὸ τὴν ἐπιθέρειαν τοῦ ἥλιου τῆς ἀνοξέως, πόσον μᾶλλον σύ, ψυχὴ Χριστιανική, ἡ εὐρισκομένη ὑπὸ τὴν θεϊαν ἐπιθρσιαν τοῦ ἀναστάντος ἡλίου τῆς δικαιοσύνης Χριστοῦ, πρέπει νὰ θάλῃς εἰς τὸ πνεῦμα καὶ νὰ ἀγάλλεσαι εἰς τὴν καρδίαν; ἀνύψωσον λοιπὸν τὸ βλέμμα σου ψηλότερα, ἀνύψωσον τὴν καρδίαν σου πρὸς τὸν ἀναστάντα Θεὸν καὶ ἀνέλησε πλούσιον τὸ ἄαμα τῆς παρηγορίας, τῆς ἐλπίδος, τῆς χαρᾶς καὶ ψάλλῃ εὐφροσύνως: Χριστὸς Ἀνέστη!..

Ἡ Ἀνάστασις, τὸ μέγα αὐτὸ ἐκπληκτικὸν γεγονός, τὸ μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποδεικνύει τὸν Σωτῆρα Χριστὸν παντογνώστην καὶ παντοδύναμον. Παντογνώστην, διότι προαγγέλλει σαφῶς τὸν θάνατον του εἰς τὴν ἀνάστασίν του. Παντοδύναμον, διότι αὐτὸς κατέλυσε τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου, τὴν ὁποίαν οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις κ' ἐστάθη ἱκανή νὰ καταλύσῃ ποτέ. Ὁ φοβερὸς αὐτὸς ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πρὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ὁποίου τρέμουν, καὶ δπκούπτουσιν ἄλει αἱ δυναστοὶ τῆς γῆς. Ἐνα καὶ μόνον δὲν ἠμπόρεσε νὰ κινήσῃ, τὴν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς καὶ Σωτῆρα Χριστόν. Διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁ Κύριος καταργεῖ τὸν σωματικὸν θάνατον. Τί εἶναι ὁ σωματικὸς θάνατος; Εἶναι ἁπλῶς τέλεσμα καὶ συνέπεια τῆς ἁμαρτίας, λέγει ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἦτο ἄλος ἀμέτοχος ἁμαρτίας, ἦτο τύπος ἀγιότητος ὑπερέχου. Διὰ τοῦτο ὁ θάνατος δὲν εἶχε ἐπ' αὐτοῦ ἐξουσίαν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καταργήσας τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὄχι μόνον ἀπόδειξις τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου καὶ ἐγγύησις τῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῆς μακαρίας καὶ ἐνδόξου ζωῆς τῶν ἐκλεκτῶν ὅπαδῶν. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν ὁ Κύριος εἰσῆλθε μὲ ἄφθαρτον σῶμα εἰς τὴν ζωὴν τῆς αἰωνίου μακαριότητος καὶ τῆς δόξης, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ πλέον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πράγματι λοιπὸν ἡ νίκη τοῦ θεανθρώπου ἔχει ἀνυπολόγιστον σημασίαν. Ὄχι μόνον τὴν Θεότητά του ἀποδεικνύει τρανῶς, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἐγγύησις τῆς ἰδικῆς μας ἀναστάσεως καὶ τῆς μακαρίας ζωῆς τοῦ μέλλοντος καὶ ἀς ἀτόμων καὶ ὡς ἔθνους. Οὕτω λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἡνωμένοι ἄς κυλίσωμεν τὴν πλάκα τοῦ νέου μας τάφου.

Ἡ Ἑλλὰς ἡ ἀθάνατος θὰνασσῆ καὶ πάλιν...

(Ἀίγιον) Θ. ΚΑΡΒΕΛΑΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΛΥΤΡΩΜΟΣ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΔΟΞΑ

Μόλις ἀποβραδὺς ἄκουσε, πῶς οἱ ἄλλοι, οἱ δικοί του.ἐτοιμάζουν τὰ πάντα στὴν ἐκκλησιὰ γιὰ τὴν Ἀνάσταση, κάτι τοῦ κέντησε τὴν καρδιά.Σπαλωμένος στόκρεβάτι του, μὲ τὰ δεκανίκια στηριγμένα στὴ διπλονὴ κορέκλα, παρακολουθοῦσε βουβὰ τὰ βήματά τους, ποὺ πηγαινοέρχονταν ἀνήμερα δῶ κ' ἐκεῖ, καὶ μέτραγε τὰ —Ἔνα τοὺς ἤχους, καθὼς ἔρχονταν καὶ τοῦδερναν τ' αὐτιά. Κι' ὅσο μὲ τὴ φαντασία του ἔσιαχνε τὰ χαμογελαστὰ τους πρόσωπο, τὰ χέρια τους μὲ τὰ κεριά, ποὺ κρατοῦσαν, καὶ τὰ χείλη τους ποὺ θάσμιναν ὅστερα στὸ φιλὶ τῆς λαμπρῆς, τόσο καὶ πιὸ περισσότερο ἡ ζήλεια μέσ' στὴν ψυχή του σηκώνονταν καὶ μάνιαζε, σὰ χειμωνιάτικο ἀνεμοδαρμένη θάλασσα.

Καὶ πέρσι καὶ πρόπερσι κ' ὅλα κ' ἄλλα χρόνια, κάθε τέτοια ἐποχή, τὴν ἴδια πίκρα καὶ τὴν ἴδια ἀγανάκτηση ἔνοιωθε.. Τοὺς ἄκουγαν τοὺς ἄλλους, ποὺ πάνω ἀπ' τὴν ἐκκλησιά, κ' ὕστερα, βαθειὰ τὴ νύχτα, ποὺ ξαναγύριζαν κ' ἐγκλωβίσανε, κ' ἐκάθοντανν νὰ κλάψῃ ὧρες ὁλόκληρες, χωμένος κάτω ἀπ' τὴν κουβέρτα τοῦ κρεβατιοῦ του. Ἀλτὸν δὲν τὸν ἔπαιρναν κοντά. Ὅταν, μιὰ φορά, τόλμησε κοῦ τοὺς τῶπε, ὁ μεγαλύτερος ξανάδερφός του, θὰ τὸν κύτταξε εἰρωνικὰ καὶ τοῦπε :

—Σακάτης καὶ στραβός,.. Ποῦ νὰ σὲ κουβαλᾶμε ;

Ἔτσι ἦταν. Σακάτης καὶ στραβός... "Οταν εἶχε μονάχα τῶνα, ἔπαιρνε τὰ δεκανίκια του καὶ πήγαινε ὁλοθὲ, ὅπου πηγαίνονε κ' ἄλλοι κ' ὅπου τ' ἄρεσε. Ἤτανε ρα. Ὅμως, ὅταν ἡ μητρυιά του τοῦρριξε στὰ μάτια δυὸ χοῦφτες καυτὸν ἀσβέστη καὶ τὸν στράβωσε, κανένας δὲν ἄπλωσε ἀπ' τοὺς δικούς του τὸ χέρι του, νὰ τὸ πᾷ κ κάπου κ' αὐτόν. Μονάχος του. Ἔτσι ψηλαφητὰ μέσ' στὸ σκοτάδι τῆς ἡμέρας, ἀποτραβιότανε, ἄλλοτε ὡς τὴν πόρτα κ' ἄλλοτε ὡς τὸ παράθυρο τοῦ σπητιοῦ, κ' ἐστέκοταν ἐκεῖ ἐστατικός, γιὰ ν' ἀκούσῃ κάτι ἀπ' τὸν κόσμο—κάτι : μιὰν ἀνθρώπινη φωνή, τὸ ἀμάξι, ποὺ περοῦσε, τὸ φτερόκόπημα ἢ τὸ τιτίβισμα ἑνὸς πουλιοῦ, ποὺ πέρναγε βιαστικά, ἢ κάνα γαύγισμα ἑνὸς σκύλου, ποὺρχοταν, ἔστω κ' ἀπάνω του...

Ἀπὸ κεῖ ἀπ' τὸ μικρό του δωμάτιο, φώναζε νὰ τὸν πάρουν, τοὺς κάλεσε ἄλους μὲ τὰ ὀνόματά τους, μὰ οἱ περισσότεροι δὲν τοῦ ἀπάντησαν διόλου. Κι' ὅσοι ἄνοιξαν τὸ στόμα τους νὰ τοῦ ποῦν κάτι, τὸ' Ἔκαναν νὰ καταλύβῃ τὸ σκληρὸ τὴ θέση του.

—Κάθησ' ἐφτού ! Τοῦπαν. Δὲν εἶσαι σὺ γι' ἀνάσταση..-

Λύτός, ὅμως, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεββάτι πῆρε ἀπ' τὴν πλαίνὴ κορέκλα τὰ δεκανίκιαν του κ' ἐβγῆκε ἀπ' τὴν κομαρά του νὰ τὸ ἀκούσῃ τὸ προφτάσῃ. Ἡ ἐφιάλτες, ποὺ τοῦ γενοῦσε ὁ πόνος γιὰ τὴν κακοτυχιά του, τὸν εἶχαν ἐρεθίσει τόσο πολύ, ποὺ δὲ φοβόταν τίποτα. Περνοῦσε τὸ διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ, ἔστριβε δεξιὰ κ' ἀριστερά, δίχως νὰ σκέφεται ἄν θὰ χτυποῦσε καὶ θᾶπεφτε πουθενά, συλλογιόταν μόνο, πῶς ἤτανε δυνατὸς καὶ τολμηρὸς καὶ πὰ μποροῦσε νὰ τρέξῃ σ' ὅλους ἐκείνους τοὺς δρόμους, ποὺ τόσα χρόνια δὲν τόν εἶχαν βοηθήσει οἱ ἄλλοι νὰ περάσῃ.

"Οταν πέρασε τὸ κατῶφλι, δὲν πρόφτασε νὰ κατεβῇ τὴ σκάλα κ' ἔπεσε ἀπάνω σὲ μιὰ γρηά. Ἤταν μιὰ γρηὰ σκυφτὴ γρηοῦλα ποὺ τραβοῦσε, ἀκουμπώντας στὸ ραβδί της, πρὸς τὴν ἐκκλησία. Τὴν ἔσπρωξε τόσο ὁ σακάτης ποὺ κόντεψε νὰ τὴ ρίξῃ χάμω στὸ δρόμο. Μὰ ἡ γρηὰ δὲ θύμωσε. Στηρίχτηκε στὸ ραβδί της καὶ στάθηκε.

—Ποῦ πᾷς μονάχος σου, παιδάκι μου ; Τὸν ρώτησε.

—Στὴν ἐκκλησία ! Τῆς εἶπ' ἐκεῖνος. Τί, μήπως δὲν κάνει ; Λὲς καὶ σὺ, σὰν τοὺς δικούς μου, πῶς δὲν κάμει γιὰ τὴν ἀνάσταση ;

—Ὄχι δά... "Εκανε μ' ἀπορία ἡ γρηά. "Ολος ὁ κόσμος εἶνε γιὰ τὴν ἀνάσταση. Γι' αὐτὸν ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε παὶ γι' αὐτὸν ἀνεστήθηκε. Κι' ἀνσ'ἔαν τὰ οὐρανία καὶ τὸν δέχτηκαν οἱ ἄνγελοι ἀπέσαχτο κ' ἐλόσωσο πιά, τὸ φῶς, ποὺ ἀπλώθηκε, ἤταν γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, κ' ὁ λυτρωωός, ἐκεῖνος ὁ ἴδιος τοὺς ἀνθρώπους ἀπ' τὸ κακό...

—Καὶ τῶδαν ὅλοι τὸ φῶς, θειά, καὶ κατάλαβαν, πῶς λυτρώθηκαν ?

—Ἀμ' ναί, παιδάκι μου... Κι' ἀπὸ τότε, κάθε τέτοια μέρα, τὸ βλέπουν ξανὰ τὸ φῶς οἱ ἄνθρωποι καὶ λυτρώνονται γι' ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμα. Εἶνε ὁ ἴδιος πάντα λυτρωμὸς καὶ τὸ ἴδιο φῶς, ποὺ ἐξελήνισαν ἀπὸ κεῖνον καὶ δὲ θὰ τελειώσουνε ποτέ.

—Ποῦ τάχα νὰ ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀπόμε ; Ρώτησε ὁ σακάτης.

Ἡ γρηὰ ἄπλωσε τὸ χέρι της καὶ τοῦδειξε ὁλόσια : κάμποσα μέτρα μακρυά, στὸ τέλος τοῦ δρόμου, κάτω ἀπ' τὸν ἀστροκεντημένο οὐρανό, διαγράφονταν, ψηλὰ κ' ἐπιβλητικά, μὲ τὸ μεγάλο δάκι καὶ τὸ μακρὺ πάναριό, ἡ ἐκκλησία, ποὺ μέσ' ἀπὸ τὰ τζάμια τῶν τοίχων της διαπερνοῦσε τὸ φῶς τῶν μανταλιῶν καὶ τῶν κυριῶν καὶτοὺς ζωῆρευεσταύρωμα

—Μά, ἐκεῖ πέρα ! Σοῦπε.

Ὀρθένοιξε τὸ μάτια του ὁ σακάτης, ἤθελε νὰ δῇ τὸ φῶς, ποὺ τοῦδειχνε ἡ γρηά, μὰ δὲν ἐεχῶριζε τίποτα, μέσ' στὴν πηχτὴ νυχτιά, ποὺ βασῦ εὐε τριγύρω του. "Ἤπιαν δυὸ χοῦφτες καὶ καυτὸς ὁ ἀσβέστης, ποὺ τοῦχε ρίξει ἡ μητριά του κάποια μέρα. Ὁστόσο, εἶχε ἀκούσει, πῶς κάπου μακρύτερα ὑπῆρχε τὸ ἀναστάσιμο φῶς, ποὺ δὲ βάσβυνε ποτὲ ἀπὸ μπροστά του, καὶ λογάριασε, πῶς θᾶβρισκε κ' αὐτὸς τὸ λυτρωμό, ποὺ τοσο ἤθελε μέσ' στὴ ζωή. Τὰ ὅτα ἡ ἐλπίδα τοῦ κέντανε τὴ φανταστία. τόσο ἔνοιωιβε τὴν ψυχή του νὰ σπρώχνεται βίαι πρὸς τὴν ἀπολύτρωση, ποὺ θεώρατο πρόβελνε στὰ μάτια του τ' δραμά της.

Καὶ ἔτρεξε, μπρὸς στὴ χαμογελαστὴ ἐνέλη ὀπτασία, ὁ σακάτης. Ἔτρεξε, ἀκουμπώντας στὰ δεκανίκια του, μὲ μιὰ γρηγοράδα, ποὺ τὸ' τὴ μενόλονε ἡ βαθειὰ του νοσταλγία. Κι ὅταν πτοχώρησε λίγο, ἔτσι βιαστικὸς κ' ἀσκεφτα, καθὼς παρσσέρνονταν, ἔπεσε ἀπάνω σ' Ἑναν τοίχο ἀπότομα κ' ἔπισαε τὸ κεφάλι του.

ΤΑΚΗΣ ΔΟΞΑΣ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 9ον τεῦχος τοῦ 15ημέρου παιδικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Χαρὰ τῶν παιδιῶν» μὲ διηγήματα, παραμύθια, παιγνίδια καὶ χιουμοριστικὰ χρωματιστὲς εἰκόνες γιὰτὰ μικρὰ παιδιά.

ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
Βότση 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 2—3 μ. μ. δέχεται τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς καὶ ὑπόπτους δωρεάν.

Φαρμακεῖα νυκτὸς

Βαγενᾶς Κωνστ. Μαιζῶνος 90 β. Ἀρβανίτης Κωνστ. Στ. Βουλγάρεως 34 (Γερανέϊκα) Κανελλόπουλος Κωνστ. Καρόλου—Ρ.Φερραίου. Κουρλαμπᾶς Σ. Ἀγ. Ἀνδρέου 36 γ.

ΑΥΡΙΟΝ

Μετζίνη Κωνσταντίνου Ἀγίου Ἀνδρέου 114. Δαβιάτου Βασιλείου Ἀγ. Νικολάου 11: Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Κορίνθου 244.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Σήμερον Κυριακὴν Πάσχα ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἀττὶκ ἐπὶ κεφαλῆς ἐξαιρετικοῦ συγκροτήματος διὰ μίαν ἑβδομάδα. Ἑναρξις ἀπογευματινὴ ὥρα 7 1/4. Ἑσπερινὴ ὥρα 10 1/4 μ. μ. Προσωπικόν: Ἀττίκ, Κάκια Μένδρη, Λιλὴ Χάλκη, Τιριντάσου, Μεσολογγίτης, Πάμας(Ἀμερικανὸς χορευτής). Τρτοφόρος, Σφόλα, Μυηματίθης, Τσρρσίνης, Ζαζᾶς.

ΙΝΤΕΑΛ. Σήμερον ποιοτικὴ παιδικὴ παράστασις στὰς 10.30 π. μ. «Ἀσύγγανον» μὲ τὸν Χουδρὸ καὶ Λιγνὸν. Τὸ ἀπόγευμα 2 ἔργα ἀπὸ τὰς 4 1/2 μ.μ. «Ἀσύγγανον» καὶ ἡ «Πόρτα τῶν Ὀνείρων» Στὰς 7 30 «Ἀσύγγανον» ἐπιτρέπεται σ' ἀνηλίκους. Αὔριον «Ὁ δρόμος πρὸς τὰ κάτεργα» καὶ πρεμιέρα «Τὸ μήνυμα στὸν Γκάρσιαν» μὲ τὸν Μπῆρν. Εἰσ. 15.

ΠΑΝΘΕΟΝ (Ταράσσα) Σήμερον «Ἡ Πόρτα τῶν ὀνείρων». Εἰσ. 10.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Νῆσος Διαβόλου» καὶ «Στὰ Κάτεργα».

ΒΑΚΡΟΥ. Ἀπογευμ. «Κατάρα τοῦ Καπετὰν Θανάση» καὶ ἐσπερινὴ «Ὁ Νικηταρᾶς». Τὴν Δευτέραν «Ὁ καραγκιόζης ὑπουργὸς» ἐσπερινὴ «Σφίγξ καὶ Οἰδίπους».

ΤΟ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝΑΘΛΗΤΙΚΩΝΑΓΩΝΩΝ

ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἀρχίζουν τὴν προσεχῆ Τρίτην ἐν Μαΐου καὶ συνεχίζονται τὴν 7ην καὶ 9ην ἴδιου μηνὸς εἰς τὸ Στάδιον Ἀθηνῶν, οἱ ἐφετεινοὶ πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Τὸ καθ' ἡμέραν πρόγραμμα τῶν ἀγώνων ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Α' ΗΜΕΡΑ, Τρίτη 4 Μαΐου, ὥρα 4.30' μ. μ.

Παρέλασις, δοκιμασία, δρόμος 100 μ. (προκρ.), σφαιροβολία, ἅλμα εἰς ὕψος, δρόμος 800 μ., δρόμος 100 μ. (ἡμιτ.), ἀκοντισμός, δρόμος 5.000 μ., δρόμος 100 μ. (τελ.), σκυταλοδρομία 4Χ100.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, Παρασκευὴ 7 Μαΐου, ὥρα 4.30' μ. μ.

Δρόμος 200 μ. (προκρ.), ἅλμα εἰς μῆκος, δισκοβολία, δρόμος 400 μ., (ἡμιτ. προκρ.), σφαιροβολία, σκυταλοδρομία 4Χ100 (προκρ.), δρόμος 1500 μ., λιθοβολία, δρόμος 200 μ. (τελ.), δρόμος 400 μ. ἡμιτ. (τελ.), σκυταλοδρομία 4Χ100 μ. (τελ).

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ, Κυριακὴ 9 Μαΐου, ὥρα 4.30' μ. μ.

Δρόμος 110 μ. ἡμιτ. (προκρ.), δισκοβολία, ἅλμα ἐπὶ κοντῷ, δρόμος 400 μ. (προκρ.). δρόμος 10.000 μ., ἅλμα τριπλοῦν, δρόμος 110 μ. ἡμιτ. (τελ.), δρόμος 400 μ. (τελ.), σκυταλοδρομία Βαλκανικὴ, ἀπονομὴ βραβείων εἰς τοὺς νικητές..

Ὁ ΣΕΓΑΣ ἐπιθυμῶν, ὅπως εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς πανελληνίους ἀγῶνας συμμετάσχουν, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι ἀθλητοί, ἀπεφάσισε ὅπως διαθέσῃ τὸ ποσὸν τῶν 15.000 διὰ τὰ ἔξοδα τῶν μετεγκλεισμῶν ἐπαρχιακῶν σωματείων.

Ἐπίσης ὁ ΣΕΓΑΣ, καταβάλλει προσπάθειας, ὅπως ἡ κυβέρνησις δεχθῇ νὰ δεχθῇ τὴν μείωσιν τῶν εἰσιτηρίων κατὰ 75 ο/ο διὰ τοὺς ἀθλητὰς καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνας.

Εἰς τοὺς Δ. Β. καὶ νικητὰς τῶν πανελληνίων ἀγώνων θ' ἀπονεμηθοῦν διπλώματα καὶ μεταλλια τοῦ ΣΕΓΑΣ. Εἰς ἑκάστην νικήτριαν ὁμάδα θ' ἀπονεμηθῇ δίπλωμα διὰ τὸ σωματεῖον καὶ μεταλλιον καὶ δίπλωμα εἰς ἑκαστον μέλος αὐτῶν. Οἱ πρῶτοι νικηταὶ ἑκάστου ἀτομικοῦ ἀγωνίσματος θὰ λαμβάνουν τὸν τίτλον τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον θὰ διατηροῦν μέχρι τῶν πρώτων προσεχῶν πανελληνίων ἀγώνων.

Ἀνεβλήθη ὁ σημερινὸς ἀγών

Ὁ προαγγελθεὶς διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῆς Παναχαϊκῆς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πειραιῶς, ἀνεβλήθη διὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

ΠΑΝ.

Ὁ λογαριασμὸς ἐλαττώθηκε

ἀπὸ τότε ποῦ βάλαμε τοὺς νέους λαμπτῆρας TUNGSRAM - Δεκαλούμεν..

αὐτὸ λένε ὅλοι ποὺ ἄλλαξαν τοὺς παλιοὺς των λαμπτῆρας μὲ νέους TUNGSRAM - Δεκαλοῦμεν, ποὺ χάρις εἰς τὴν τελευταίαν ἐφεύρεσιν «τὸ διπλοστριμμένο σύρμα» σᾶς δίδουν μέχρι 20% περισσότερο καὶ καλλίτερο φῶς.

Ἐπιμένετε πάντοτε νὰ σᾶς δώσουν λαμπτῆρας

20% ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΛΑΜΠΤΗΡΑΣ TUNGSRAM

TUNGSRAM

ΕΚΑΛΟΥΜΕΝ-ΜΕ ΤΟ ΔΙΠΛΟΣΤΡΙΜΜΕΝΟ ΣΥΡΜΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τὸ Κατάστημα Κ. ΒΕΛΕΝΤΖΑ Πατρέως 70

ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ

ΙΑΤΡΟΥ Α. ΣΠΟΡΙΤΗ

ΠΑΠΑΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΥΨΟΣ 1250 Μ.

ΤΟ ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ εὑρίσκεται ἐντὸς δάσους ἐξ ἐλάτης, εἰς ἀρίστην ἡλιόλουστον καὶ ὑπήνεμον τοποθεσίαν, μὲ κλίμα ξηρόν, ἀνοικτὸν ὁρίζοντα καὶ ὡραῖαν θέαν πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Γίνονται δεκτοὶ πάσχοντες ἐξ ἀδενοπαθειῶν, πλευριτίδων, ἐξηντλημένοι καὶ γενικῶς ἀναρρωνόντες.

ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΣΧΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Τ.Τ.Τ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ :

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

Σ. ΚΟΥΡΛΑΜΠΑ - ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Η «ΧΑΡΑΥΓΗ»

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΑΣ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

ΠΙΤΖΑΜΕΣ

ΓΡΑΒΑΤΕΣ

ΨΑΘΑΚΙΑ

ΑΔΕΛ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΙ & Σ/ΙΑ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 74

ΓΝΗΣΙΟΣ ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΘΕΙΙΙΚΟΣ ΧΑΛΚΟΣ

ΜΑΚΕΧΝΙ

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1920. ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΥΗΜΕΝΟΣ

98 - 100 ο/ο

Ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι

Γ. ΜΟΡΦΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ-ΚΡΩΒΒ & ΣΤΙΒΕΝΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ & ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Κ. ΣΚΟΥΤΕΡΗ

[Εἰδικῶς ἀσχοληθέντος εἰς Βερολίνον καὶ Παρισίους]

Γίνονται δεκταὶ ἐπίτοκοι πρὸς ἀπότεξιν, διὰ μαιευτικὰς ἐπεμβάσεις, μαιευτικὰς ἐγχειρήσεις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποθεραπείαν γυναικολογικῶν καὶ ἀφροδισίων νοσημάτων.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α.Ε

ΠΕΤΡΟΣ Τρίτην 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΕΛΒΙΡΑ Τρίτην 9 ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΗΠΕΙΡΟΣ Τετάρτην 5 1/2 πρωϊνὴν διὰ Ἀστακὸν, Μύταικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόρφαινα, Ἀμβρακίαν.

ΕΛΒΙΡΑ Πέμπτην 5 1/2 πρωϊνὴν διὰ Σάμην, Πύλαρον Φισκά